

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດທີ 29 ຕຸລາ 2017 (10-29-2017)

ຮູດ: ທັງໝົດຢູ່ໃນຄຳໝັ້ນສັນຍາ

ທ່ານເຫັນຕົວຢ່າງໃນຄວາມສັດຊື່ທີ່ສຸດຢູ່ໃສ ໃນໂລກປັດຈຸບັນ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ຊີວິດທີ່ເອົາພຣະຄຣິດເປັນສູນກາງເລືອກເອົາຄຳໝັ້ນສັນຍາ, ບໍ່ແມ່ນເລືອກເອົາຄວາມສະດວກສະບາຍ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

"... ຈະດີກວ່າເກົ່າຫຼືຈະຮ້າຍແຮງກວ່າເກົ່າ, ຈະຮັ່ງມີກວ່າເກົ່າຫຼືຈະທຸກຍາກກວ່າເກົ່າ, ໃນການເຈັບປ່ວຍແລະໃນຖານະສຸຂະພາບດີ, ຈົນກວ່າຄວາມຕາຍຈະແຍກພວກເຮົາອອກຈາກກັນ..."

ພວກເຮົາທັງຫຼາຍໄດ້ເຄີຍນັ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພິທີສົມຣິດແຕ່ງດອງແລະເຄີຍໄດ້ຍິນຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງຄູ່ບ່າວສາວດັ່ງນີ້. ຫຼາຍຄົນໃນພວກເຮົາໄດ້ເອີ້ນຄຳໝັ້ນສັນຍາເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍຕົນເອງເຊັ່ນດຽວກັນ. ຢູ່ໜ້າທັມມາດ, ຕາຈ້ອງຕາ, ຄູ່ສົມຣິດໄດ້ສັນຍາຕໍ່ກັນແລະກັນ, ຕໍ່ໜ້າກອງປະຊຸມ, ແລະຕໍ່ໜ້າພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເພິ່ນ(ຄູ່ສົມຣິດ)ໄດ້ໃຫ້ຄຳສັນຍາ, ຄູ່ສົມຣິດສ່ວນຫຼາຍຄິດວ່າຊີວິດຂອງພວກເພິ່ນນັ້ນຈະດີກວ່າ, ຮັ່ງມີກວ່າ, ແລະສຸຂະພາບດີກວ່າສະເມີໄປ.

ການເວົ້າຈາປະເພດນັ້ນເປັນການງ່າຍໃນວາຣະໂອກາດວັນແຕ່ງງານ ໃນເມື່ອດວງຕາເວັນສ່ອງແສງແຈ້ງ, ທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ສວຍງາມ, ແລະບັນຍາກາດອັນແຈ່ມໃສຊົມຊື່ນຍິນດີ. ແຕ່ວັນເວລາຈະມາເຖິງໃນເມື່ອສະຖານະການຖືກປ່ຽນແປງ, ແລະເມື່ອຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ໃຫ້ໄວ້ຕໍ່ກັນແລະກັນນັ້ນໄດ້ຖືກທົດສອບ.

ການແຕ່ງງານເປັນຮູບແບບໜຶ່ງຂອງຄຳໝັ້ນສັນຍາ. ຊີວິດຄຣິສຕຽນເຕັມປ່ຽມໄປດ້ວຍຄຳໝັ້ນສັນຍາອື່ນໆ ຄຳໝັ້ນສັນຍາຕໍ່ເພື່ອນຜູ້, ຄຳໝັ້ນສັນຍາຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກທ້ອງຖິ່ນ, ຫຼືຄຳໝັ້ນສັນຍາແບບງ່າຍໆທີ່ພວກເຮົາໄດ້ໃຫ້ໄວ້ຕໍ່ໃສ່ຜູ້ໜຶ່ງ. ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນໂລກທີ່ຄຳເວົ້າມີລາຄາຖືກທີ່ສຸດ(talk is cheap), ແຕ່ຄວາມກະຕັນຍູແລະຄວາມສັດຊື່ຈິງຮັກພັກດີ ສົມຄວນຈະຕ້ອງເປັນທັມຊາດທີສອງ(second nature)ຂອງພວກທີ່ຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູ. ໃນຖານະທີ່ພວກເຮົາເປັນສາວິກຂອງພຣະອົງ, ພວກເຮົາຕ້ອງເລືອກເອົາການດຳລົງຊີວິດໂດຍຄຳໝັ້ນສັນຍາ, ບໍ່ແມ່ນໂດຍການສະດວກສະບາຍ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ3)

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ນາງຮູດ 1:8-10:

⁸ໃນລະຫວ່າງເດີນທາງໄປນັ້ນນາງນາໂອມີໄດ້ເວົ້າກັບລູກໃໝ່ທັງສອງວ່າ “ຈົ່ງພາກັນກັບຄືນເມືອຢູ່ບ້ານພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຈົ້າສາແລະຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າໂຜດປະທານຄວາມຜາສຸກໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າເໝືອນດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເຄີຍເຮັດແກ່ແມ່ແລະແກ່ຜູ້ທີ່ຕາຍໄປແລ້ວນັ້ນ.”⁹ນອກນີ້ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໂຜດປະທານຄວາມສົບສຸກເມື່ອເວລາພວກເຈົ້າມີ

ຄອບຄົວໃໝ່.” ທັງຈາກນັ້ນນາງນາໂອມີກໍກອດຈູບສັ່ງລາລູກໃໝ່ທັງສອງດ້ວຍຄວາມສົງສານພວກເຂົາທັງສອງຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍຄວາມອາໄລອາວອນ.¹⁰ ພ້ອມທັງໄດ້ເວົ້າກັບແມ່ຍ່າວາ, “ພວກລູກຈະບໍ່ເມືອ ຈະໄປຢູ່ນຳແມ່ແລະພີ່ນ້ອງຂອງແມ່.”

ພຣະທັມນາງຮູດແມ່ນແສງສວ່າງແຫ່ງຄວາມຫວັງໃນວາຣະແຫ່ງຄວາມມິດ ສຳລັບປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນເປັນເລື່ອງຂອງຄວາມຈິງຮັກພັກດີ, ຄຳພັນສັນຍາ, ຄວາມອິດທິນ, ແລະ ມັນເປັນສິ່ງທີ່ຍືນຍູ່ເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງແມ່ນໃນຂະນະເວລາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ(ຕົກອັບ)ທີ່ສຸດໃນຊີວິດ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາທີ່ຈະສງວນຮັກສາປະຊາກອນຂອງພຣະອົງໄວ້.

ເລື່ອງລາວຂອງນາງຮູດອ່ານແລ້ວເປັນເລື່ອງທີ່ໂສກເສົ້າໃນເບື້ອງຕົ້ນ. ໃນຊ່ວງເວລາຂອງການຕັດສິນ, ເອລິເມເລກແລະນາໂອມີພາລູກຊາຍສອງຄົນໄປອາໄສຢູ່ທີ່ດິນແດນໂມອາບ, ຫ່າງຈາກເມືອງເບເລເຮັມບ້ານຂອງຕົນ. ເອລິເມເລກໄດ້ເສັງຊີວິດໄປໃນເວລາຕໍ່ມາ, ເຊັ່ນດຽວກັບລູກຊາຍອີກສອງຄົນ. ເປັນເຫດໃຫ້ນາໂອມີແລະລູກສະໄໝ້ສອງຄົນ: ໂອປາແລະນາງຮູດໄດ້ຖືກປະຖິ້ມໂດຍປາສຈາກການລ້ຽງດູ. ນາໂອມີຄວນຈະເຫັນແສງສວ່າງແຫ່ງຄວາມຫວັງໂດຍການກັບບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງຕົນຄືເມືອງເບເລເຮັມ. ແຕ່ສ່ວນໂອປາແລະນາງຮູດເດ? ນາໂອມີຄິດວ່າລູກສະໄໝ້ທັງສອງຈະມີໂອກາດດີກວ່າຖ້າຫາກພວກເພິ່ນກັບໄປອາໄສຢູ່ທີ່ເດີມ ກ່ອນທີ່ແຕ່ງງານເຂົ້າສູ່ຄອບຄົວຂອງນາງໂອມີ. ສິ່ງນີ້ເຮັດໃຫ້ໂອປາແລະນາງຮູດມີທາງເລືອກ. ພວກເພິ່ນຈະເລືອກເອົາໃນທາງຮັກສາຄຳພັນສັນຍາຕໍ່ແມ່ຍ່າ, ຫຼືຈະເລືອກເອົາທາງແຫ່ງຄວາມສະດວກສະບາຍ?

ໃນຖານະເປັນສາວິກຂອງອົງພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາສົມຄວນຈິດຈຳວ່າຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງພຣະເຈົ້າເປັນເຊື້ອໄຟຂອງຄຳພັນສັນຍາຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຄົນອື່ນໃນທີ່ສຸດ. ພວກເຮົາສາມາດຍືນຍູ່ແທນທີ່ຈະໜີໄປ. ພວກເຮົາສາມາດອິດທິນແທນທີ່ຈະປະລະຖິ້ມໄປ. ພວກເຮົາສາມາດພະຍາຍາມແທນທີ່ຈະແລ່ນໜີ.

ພວກເຮົາສາມາດເຮັດສິ່ງທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຄວາມປາຖນາຂອງຕົນເອງແຕ່ດ້ວຍຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຊົງຊີວິດຢູ່, ຊົງອິດທິນ, ແລະຊົງພາກພຽນພະຍາຍາມ. **ພຣະອົງຊົງມຸ່ງພັນສັນຍາຕໍ່ພວກເຮົາທັງຫຼາຍ!**

ອຸປະນິສັຍໃຈຄໍແນວໃດໃນບຸກຄົນຜູ້ນຶ່ງ ຊຶ່ງໃຫ້ຄວາມດົນໃຈໃນຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງທ່ານ?

2. ນາງຮູດ 1:11-15:

¹¹ນາງນາໂອມີຂໍຮ້ອງຕື່ມອີກວ່າ, “ຈົ່ງກັບຄືນເມືອບ້ານຂອງພວກລູກສາຍາກໄປນຳແມ່ເຮັດຫຍັງຫລືພວກລູກຄິດວ່າແມ່ຍັງມີລູກຊາຍທີ່ພໍ່ຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງງານນຳອີກບໍ່? ¹²ຈົ່ງກັບເມືອເສັຍແມ່ນີ້ເຖົ້າແກ່ກາຍຍາມຈະແຕ່ງງານໃໝ່ແລ້ວ ສົມມຸດວ່າ, ¹³ແມ່ຈະແຕ່ງງານໃນຄືນນີ້ແລ້ວມີລູກຊາຍໃໝ່ອີກພວກລູກກໍຈະພາກັນຢູ່ຖ້າຈົນລາວໃຫຍ່ແລ້ວແຕ່ງງານກັບລາວຫລື? ພວກລູກຈະບໍ່ແຕ່ງງານກັບຄືນອື່ນອີກບໍ່? ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ດອກລູກເອີຍແມ່ມີຄວາມສົງສານພວກເຈົ້າຫລາຍຍ້ອນວ່າການກະທຳຂອງແມ່ອາດເປັນທີ່ບໍ່ພໍພຣະທັມພຣະເຈົ້າ.” ¹⁴ເມື່ອໄດ້ຍິນແມ່ຍ່າເວົ້າດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາກໍພາກັນຮ້ອງໄຫ້ອີກແລ້ວນາງໂອປາໄດ້ກອດຈູບຍ່າແລະອຳລາກັບຄືນໄປທາງພີ່ນ້ອງຂອງຕົນສ່ວນນາງຮູດບໍ່ຍອມໜີຈາກຍ່າເດັດຂາດ.¹⁵ນາງນາໂອມີຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ນາງຮູດວ່າ, “ເບິ່ງແມ່ນາງໂອປາກໍໄດ້ກັບຄືນໄປທາງພີ່ນ້ອງແລະພຣະເຈົ້າຂອງນາງຢູ່ບ້ານເກົ່າແລ້ວ.”

ນາງນາໂອມີຮັກລູກສະໄໝ້ທັງສອງ, ແຕ່ລາວຢາກແນ່ໃຈວ່າພວກລູກສະໄໝ້ເຫັນຈະແຈ້ງໃນຄວາມຈິງຂອງສະຖານະການ. ຖ້າພວກເພິ່ນຍິນຍອມຕົກລົງຢູ່ກັບລາວ, ພວກເພິ່ນຕ້ອງຕັດສິນໃຈຢ່າງແນ່ນອນບໍ່ແມ່ນດ້ວຍການມີ

ຊີວິດທີ່ງ່າຍແລະສັນຕິສຸກ, ແຕ່ດ້ວຍການມີຊີວິດທີ່ທຸກຍາກລຳບາກແລະຄວາມຈຳເປັນ. ພວກເພິ່ນຈະຕ້ອງເລືອກທີ່ຈະຢ່າງຄຽງຂ້າງກັບລາວ ເຖິງແມ່ນວ່າວິຖີທາງຂ້າງໜ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍຂວກໜາມແລະຄວາມຍາກລຳບາກກໍຕາມ. ຮັບຮູ້ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້, ນາໂອມີຄວາມປະສົງຢາກໃຫ້ພວກລູກສະໃໝ່ທັງສອງເຂົ້າໃຈໃນຜົນສະທ້ອນທີ່ຈະຕາມມາ.

ອົງພຣະເຢຊູຮຽກເອີ້ນພວກເຮົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງນີ້ (ເບິ່ງ ລກ. 14:25-33). ຄວາມຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນທັມມະຊາດຂອງຊີວິດຄຣິສຕຽນທີ່ຈະຕ້ອງເສັງສະລະ(ຕັດສິດຂອງຕົນ):

- **ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາມັກຫລາຍ.** ພວກເຮົາບໍ່ຍິດໝັ້ນກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາມັກຫລາຍ. ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກ, ໃນມິຕພາບ, ຫຼືຢູ່ໃນເຮືອນເຮົາ, ແຕ່ລະວັນພວກເຮົາ “ຕາຍໃຈ” ຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາມັກຫລາຍ ເປັນການທົດແທນສິ່ງຈຳເປັນ(ຜົນປໂຢດ)ຂອງຄົນອື່ນ, ດັ່ງອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກະທຳ(ເບິ່ງ ຟລປ 2:3-5).
- **ສິດທິຂອງພວກເຮົາ.** ໃນຖານະເປັນສາວິກຂອງອົງພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາຕ້ອງຍອມເສັງສະລະ(ຕັດສິດ)ໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄິດວ່າພວກເຮົາສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບ. ທັງນີ້, ດ້ວຍເປັນຄົນບາບ, ສິ່ງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ພວກເຮົາສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບຢ່າງແນ່ນອນແລະໂດຍບໍ່ປະຕິເສດນັ້ນແມ່ນການລົງໂທດຕລອດໄປເປັນນິດ. ເພາະວ່າດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຍອມປິ່ນແກ້ມອີກຂ້າງນຶ່ງໃຫ້ຕົບ ແລະຍືນຢູ່ດ້ວຍຄວາມຍິນດີຖ້າມາກາງຄວາມທຸກທໍລະມານ. ພວກເຮົາປະສິດທິທີ່ພວກເຮົາຫວງແທນໄວ້ ເພື່ອຜົນປໂຢດຂອງຄົນອື່ນ.
- **ແຜນການຂອງພວກເຮົາ.** ໃນຄວາມຍິ່ງຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາມັກຈະເຂົ້າໃຈວ່າພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງແຜນທີ່ເໝາະສົມໄວ້ໃຫ້ພວກເຮົາ, ແລະຈາກນັ້ນພວກເຮົາທູນຂໍຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ພຣະອົງຊົງອວຍພຣະພອນໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຢາກໄດ້. ການຕິດຕາມອົງພຣະຄຣິດແມ່ນການຍອມຈຳນົນຕໍ່ແຜນການຂອງພຣະອົງບໍ່ແມ່ນຕາມແຜນການຂອງຕົນເອງ.

ແມ່ນຫຍັງຄືລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງລະຫວ່າງເພື່ອນກິນ-ຫາງ່າຍ ແລະມິຕພາບທີ່ອິດທິນ?

3. ນາງຮຸດ 1:16-17:

¹⁶ແຕ່ນາງຮຸດໄດ້ຕອບຢ່າວ່າ, “ຢ່າຮ້ອງຂໍໃຫ້ລູກເຊົາຕິດຕາມແລະຈາກແມ່ຍ່າໄປເຖິດ ແມ່ໄປທີ່ໃດລູກກໍຈະໄປທີ່ນັ້ນ ແມ່ຢູ່ບ່ອນໃດລູກກໍຂໍຢູ່ບ່ອນນັ້ນດ້ວຍຍາດພີ່ນ້ອງຂອງແມ່ກໍຄືຍາດພີ່ນ້ອງຂອງລູກ.”¹⁷ພຣະເຈົ້າຂອງແມ່ກໍແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງລູກ ແມ່ຕາຍຢູ່ບ່ອນໃດລູກກໍຈະຕາຍຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ແລະສິບຂອງລູກຈະຝັງຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍຖ້າລູກປະແມ່ໄປກ່ອນຕາຍຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງລົງໂທດຢ່າງໜັກ.”

ນາງຮຸດຮັບຮູ້ຜົນສະທ້ອນທີ່ຈະຕາມມາ. ນາງພ້ອມທີ່ຈະອິດທິນຕໍ່ຄວາມທຸກລຳບາກທີ່ຈະຕາມມາໃນພາຍໜ້າ, ແຕ່ນາງຍັງຍິດເອົາການກະທຳເປັນເດີມພັນຕໍ່ຄຳໝັ້ນສັນຍານັ້ນ. ໃນພຣະຄຳຕອນນີ້, ພວກເຮົາເຫັນຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ 3 ຢ່າງທີ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນໂດຍການກະທຳຂອງນາງຮຸດ ການກະທຳຊຶ່ງພວກເຮົາສາມາດສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນເຖິງຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງພວກເຮົາເອງເຊັ່ນດຽວກັນ:

- **ຂ້ອຍຈະຢູ່ຄຽງຂ້າງເຈົ້າ.** ນາງຮຸດປະຕິຍານຕົນຕໍ່ນາໂອມີວ່າຈະຕິດຕາມລາວໄປທຸກທິນທຸກແຫ່ງ. ສະຖານທີ່ໃດນາໂອມີຕັ້ງຖິ່ນຖານ, ນາງຮຸດກໍຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ນີ້ແມ່ນການປະຕິຍານຕົນຂອງຄຳສັນຍາໃນການປາກົດຕົວ. ແມ່ນການປະຕິຍານຕົນຊຶ່ງພວກເຮົາສາມາດຮຽນແບບຫຼືເອົາເປັນຕົວຢ່າງ ຄືການປະຕິຍານຕົນຊຶ່ງເລືອກທີ່ຈະລົງທຶນໃນບຸກຄົນຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າທ່ານ.

- **ຂ້ອຍຈະເຊື່ອຮ່ວມກັບເຈົ້າ.** ນາງຮູດບໍ່ພຽງແຕ່ໃຫ້ຄຳພັນສັນຍາຕໍ່ແມ່ຍ່າຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ ລາວໄດ້ໃຫ້ຄຳພັນສັນຍາຕໍ່ອົງພຣະເຈົ້າຂອງຊົນຊາດອິສຣາເອນນຳ. ໃນນາມຄຣິສຕຽນ, ພວກເຮົາສາມາດເດີນຄຽງຂ້າງຄຣິສຕຽນອື່ນໆ ແລະຊຸກຍູ້ພວກເພິ່ນດ້ວຍການແບ່ງປັນຄວາມເຊື່ອ. ພວກເຮົາກະທຳເຊັ່ນນີ້ດ້ວຍການອ້ອນວອນອະທິຖານຢ່າງກະຕືລືລົ້ນຮ່ວມກັບຜູ້ເຊື່ອຄົນອື່ນໆ.
- **ຂ້ອຍຈະອິດທິນພາກພຽນກັບເຈົ້າ.** ນາງຮູດເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຈະສິ້ນສຸດຄຳພັນສັນຍາຂອງລາວຕໍ່ແມ່ຍ່າຂອງລາວນອກຈາກຄວາມຕາຍ. ນີ້ແມ່ນຄວາມພຽນອິດທິນຊຶ່ງເປັນຄວາມສຳຄັນຝ່າຍຈິດວິນຍານເກີນກວ່າພວກເຮົາຈະຄິດເຖິງບາງຄັ້ງ. ຕົວຢ່າງ, ໄປໂລໄດ້ແນະນຳຕີໂມທຽວ, ລູກຊາຍໃນຄວາມເຊື່ອ, ໃຫ້ພຽງແຕ່ດຳເນີນຕໍ່ໄປ. ໃຫ້ອິດທິນ. ໃຫ້ພາກພຽນພະຍາຍາມ. ຍືນຢູ່ຕໍ່ສູ້ຈົນເຖິງວາຣະສຸດທ້າຍ (ເບິ່ງ 2 ຕມທ 2:12). ແລະຄວາມອິດທິນປະເພດນັ້ນຈະງ່າຍຂຶ້ນເມື່ອພວກເຮົາຍືນຢູ່ດ້ວຍກັນ (ເບິ່ງ ປຍຈ 4:9-12).

ມີສະຖານະການໃດຊຶ່ງພວກເຮົາສາມາດຍົກພຣະກຽດພຣະຄຣິດດ້ວຍການເລືອກເອົາຄຳພັນສັນຍາ, ຫຼາຍກວ່າຄວາມສະດວກສະບາຍ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ທ່ານຈະສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນຄຳພັນສັນຍາຕໍ່ຄົນອື່ນຢ່າງໃດໃນອາທິດນີ້? ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງຄຳແນະນຳຂ້າງລຸ່ມນີ້:

- **ຂຽນຈົດໝາຍຫາ.** ແມ່ນໃຜທີ່ໄດ້ໃຫ້ຄຳພັນສັນຍາຕໍ່ທ່ານແລະຢູ່ຄຽງຂ້າງທ່ານໃນທຸກສະຖານະການ. ຈົ່ງໃຊ້ເວລາຂຽນຈົດໝາຍຫາຜູ້ນັ້ນດ້ວຍຄຳຂອບໃຈ ໃນການຮັກສາຄຳພັນສັນຍາອັນໝັ້ນຄົງທີ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້ຕໍ່ທ່ານນັ້ນ.
- **ອະທິຖານຮ່ວມກັນ.** ແມ່ນຄຳພັນສັນຍາແນວໃດທີ່ທ່ານກຳລັງວຽນວາຍຢູ່? ຈົ່ງແບ່ງປັນຄຳພັນສັນຍານັ້ນກັບກຸ່ມຂອງທ່ານ ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະໄດ້ອ້ອນວອນອະທິຖານຮ່ວມກັບທ່ານ.
- **ສະແດງອອກຄຳພັນສັນຍາ.** ຈົ່ງຄິດເຖິງໃຜຜູ້ນຶ່ງທີ່ທ່ານໃຫ້ຄຳພັນສັນຍາຕໍ່ລາວ. ຈົ່ງນັດພົບລາວເພື່ອຄວາມແນ່ນອນວ່າບໍ່ມີຂໍ້ສົງສັຍໃນຄຳພັນສັນຍາ “ທັງໝົດ” ຂອງທ່ານທີ່ໃຫ້ໄວ້ຕໍ່ຄວາມສັມພັນນັ້ນ.

ຄຳພັນສັນຍາສ່ວນຫລາຍແມ່ນລ້ຳສັມພັນແລ້ວ ມັນເປັນການຍາກເກີນໄປ ມັນເປັນການບໍ່ສະດວກສະບາຍເກີນໄປ ໃນການໃຫ້ຄຳພັນສັນຍາຕໍ່ບຸກຄົນ, ຕໍ່ຄຣິສຕຈັກ, ຫຼືແມ້ກະທັ້ງຕໍ່ຄວາມເຊື່ອ. ແຕ່ສຳລັບຊາວຄຣິສຕຽນ, ຄຳພັນສັນຍາ “ທັງໝົດ” ປະເພດນີ້ ແມ່ນຫຼາຍກວ່າອຸດົມການ(ດີເລີດ). ມັນເປັນພາກສ່ວນຂອງຄວາມເປັນເຮົາເອງ. ມັນແມ່ນທັມມະຊາດທີສອງ(second nature)ຂອງພວກເຮົາ(ຕັດສິດຕິນເອງ).

ອຸປຸຸມໂດຍລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍSSK